

**27^{ος} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ**

**ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ**

«ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ»

Θέμα 1ο (ΚΛΗΡΩΘΕΝ)

Παραγωγικότητα και Οικονομική Ανάπτυξη:

- A) Γιατί η παραγωγικότητα είναι τόσο σημαντική για την οικονομία;
Εξηγείστε την έννοια της παραγωγικότητας διαγραμματικά.**
- B) Ποιοι είναι οι προσδιοριστικοί παράγοντες της παραγωγικότητας;**
- Γ) Ποια μέτρα οικονομικής πολιτικής θα προτείνατε στην ελληνική
πολιτεία για τη βελτίωση της παραγωγικότητας;**

Προσεγγίζοντας το θέμα μας περιγράψουμε διαδοχικά την έννοια της παραγωγικότητας και της οικονομικής ανάπτυξης, αναδεικνύουμε την σημασία τους για τις σύγχρονες οικονομίες και κοινωνίες και στην συνέχεια απαντάμε σε κάθε ερώτημα ξεχωριστά .

Παραγωγικότητα (Productivity), συνδέεται με την δυνατότητα της οικονομίας να επιτυγχάνει μακροχρόνια και διατηρήσιμη στον χρόνο οικονομική ανάπτυξη, με την αποδοτική χρήση των οικονομικών και φυσικών πόρων και την βελτιωμένη θέση σε όρους ανταγωνιστικότητας στο σύγχρονο διεθνοποιημένο οικονομικό περιβάλλον.



Η οικονομική μεγέθυνση είναι επιθυμητή σε μια χώρα, αφού είναι δείκτης του βιοτικού της επιπέδου, σημαίνει καλύτερη κατανομή του παραγόμενου προϊόντος, αυξάνει την απασχόληση, ενισχύει την οικονομική θέση της χώρας.

Α. Παραγωγικότητα είναι ο όρος που χαρακτηρίζει τη σχέση μεταξύ της ποσότητας ενός **παραγωγικού συντελεστή** και της ποσότητας του **προϊόντος** που **παράγεται** με τη χρησιμοποίηση του και προάγει την συνολική ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας, πχ ο λόγος του δείκτη του σχετικού κόστους εργασίας ανά μονάδα προϊόντος

Παράδειγμα:

Η παραγωγικότητα της εργασίας μπορεί να παρουσιαστεί με τη μορφή του λόγου Π/Ε, όπου

Π = συνολική ποσότητα προϊόντος

Ε = συνολική ποσότητα της χρησιμοποιούμενης εργασίας.

Εάν η τιμή του Π/Ε αυξηθεί, δηλαδή αν αυξηθεί η ποσότητα του ανά μονάδα εργασίας παραγόμενου προϊόντος, σημαίνει ότι η παραγωγικότητα του αντίστοιχου συντελεστή αυξήθηκε.

*Το βιοτικό επίπεδο μιας κοινωνίας εξαρτάται από την ικανότητα της να παράγει αγαθά και υπηρεσίες χρησιμοποιώντας τον βέλτιστο συνδυασμό παραγωγικών συντελεστών αποδοτικότερα και αποτελεσματικότερα, προάγοντας την Οικονομική Ανάπτυξη / Μεγέθυνση την αυξανόμενη δυνατότητα μιας κοινωνίας να ικανοποιεί τις **οικονομικές ανάγκες** των μελών με το πέρασμα του χρόνου, συνέπεια της αύξησης των διαθέσιμων **παραγωγικών συντελεστών**.*

(εδώ γίνεται η διάκριση μεταξύ αποδοτικότητας και οικονομικής αποτελεσματικότητας-αναπτύσσουμε)



Οι οικονομολόγοι συχνά χρησιμοποιούν την συνάρτηση παραγωγής για να περιγράψουν την σχέση μεταξύ της ποσότητας των εισροών που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή και της ποσότητας των εισροών που προκύπτουν από την παραγωγή.

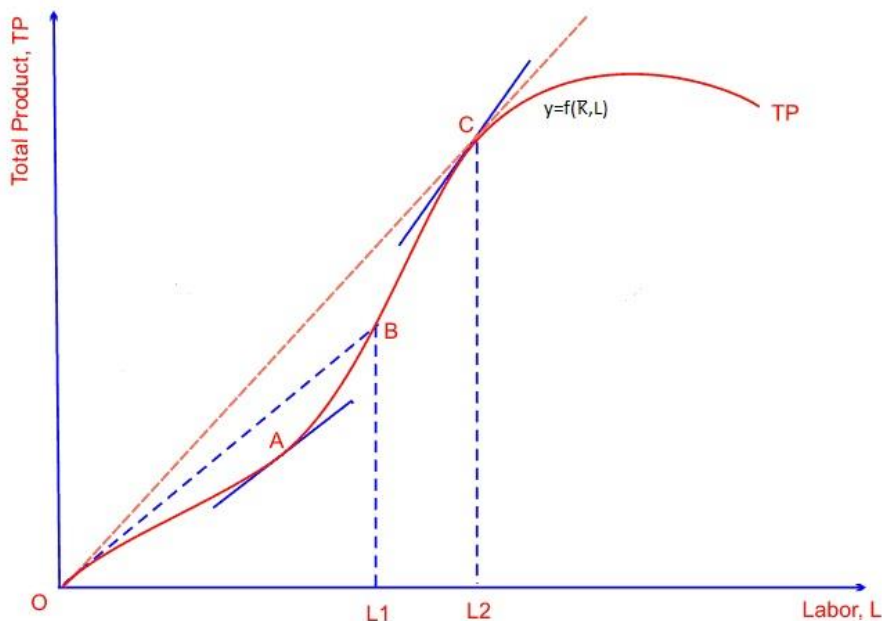
$Y=AF(L,K,H,Tε,N)$, όπου κατά σειρά συμβολίζονται:

1. η εκροή ή την παραγόμενη ποσότητα προϊόντος
2. η ποσότητα εργασίας
3. η ποσότητα κεφαλαίου
4. η ποσότητα ανθρωπίνου κεφαλαίου
5. η διαθέσιμη τεχνολογία
6. η ποσότητα φυσικών πόρων.

Νόμος Φθινουσών Αποδόσεων

Η αύξηση της παραγωγής υπόκειται στον νόμο φθινουσών αποδόσεων αφού κατά την παραγωγική διαδικασία προστίθενται διαδοχικά ίσες ποσότητες του μεταβλητού παραγωγικού συντελεστή, ενώ οι ποσότητες σταθερού συντελεστή παραμένουν αμετάβλητες, υπάρχει ένα σημείο πέρα από το οποίο η αύξηση στο συνολικό προϊόν θα βαίνει μειούμενη.





*Στο σημείο c η παραγωγικότητα της εργασίας συναντά το μέγιστο σημείο της

B. Η παραγωγικότητα μπορεί να αυξηθεί (**αναπτύσσουμε για κάθε λήμμα ξεχωριστά αναφερόμενοι και στις γνωστές θεωρίες ανάπτυξης** όπως Solow, Harrod –Domar, Roemer):

- Με την αύξηση του κεφαλαίου που χρησιμοποιείται στην παραγωγική διαδικασία
- Με την ενίσχυση και την βελτίωση του επιπέδου της εκπαίδευσης του ανθρώπινου δυναμικού
- Με την δημιουργία ενός ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος (θεσμικά, μεταρρυθμίσεις στον δημόσιο τομέα)
- Την αύξηση της αποταμίευσης αφού η μείωση της κατανάλωσης σήμερα μπορεί αν αυξήσει την παραγωγή αύριο
- Με την τόνωση του ανταγωνισμού
- Με την προσέλκυση επενδύσεων
- Την ενίσχυση του ισοζυγίου πληρωμών
- Τις δημόσιες επενδύσεις



Γ. Γενικότερα η μόνιμη αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας απαιτεί περισσότερη χρήση και καλύτερης ποιότητα κεφάλαιο, ενώ η μακροχρόνια αύξηση της παραγωγικότητας απαιτεί εκπαιδευμένο ανθρώπινο δυναμικό και επενδύσεις σε νέες τεχνολογίες, η παραδοχή αυτή τέμνει εγκάρσια όλες τις θεωρητικές προσεγγίσεις, σταθεροποίησης της οικονομίας, όπως της νεοκλασικής σχολής, η της κεϋνσιανής προσέγγισης (αναπτύσσουμε συνοπτικά) είτε πρόκειται δηλαδή για σχολές που προκρίνουν την ενίσχυση της προσφοράς (ενίσχυση της προσφοράς προϊόντος μέσω και της ευελιξίας της αγοράς εργασίας, μείωση φορολογίας, θεσμικές παρεμβάσεις κ.λ.) η την ενίσχυση της ζήτησης (ευελιξία της προσφοράς προϊόντων και ενίσχυση της ζήτησης, μέσω επηρεασμού της δαπάνης της οικονομίας με επεκτατικές πολιτικές δημοσιονομική και νομισματική).

Η πρόκληση των σύγχρονων κυβερνήσεων, είναι να συνδυάσουν αποτελεσματικά μέσα και σκοπούς για να προωθήσουν την αύξηση της παραγωγικότητας μέσα από την βιώσιμη η διατηρήσιμη ανάπτυξη που ικανοποιεί τις ανάγκες της παρούσας γενεάς χωρίς να περιορίζει τις δυνατότητες των μελλοντικών γενεών.

Η μέριμνα για πολιτικές που προστατεύουν το περιβάλλον για πολιτικές που ενισχύουν την έρευνα και ανάπτυξη, τις δυνατότητες της οικονομίας να καινοτομεί και οι πολιτικές που ενισχύουν την ασφάλεια του πληθυσμού π.χ. την ενίσχυση του συστήματος υγείας για την αντιμετώπιση απειλών όπως ο κορονοϊός είναι πολιτικές που ενισχύουν την παραγωγικότητα και διασφαλίζουν την μακροχρόνια μεγέθυνση.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ: ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

